

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par apstākļu nodrošināšanu nolūkā dot dalībvalstu konkurences iestādēm iespēju efektīvāk izpildīt konkurences noteikumus un par iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanu”

(COM(2017) 142 final – 2017/0063 (COD))

(2017/C 345/11)

Ziņotājs: **Juan MENDOZA CASTRO**

Apspriešanās	Eiropas Parlaments, 26.4.2017. Padome, 27.3.2017.
Juridiskais pamats	Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants
Atbildīgā specializētā nodaļa	vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa
Pieņemts plenārsesijā	5.7.2017.
Plenārsesija Nr.	527
Balsojuma rezultāts	130/0/2
(par/pre/atturas)	

1. Secinājumi un ieteikumi

- 1.1. EESK atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, ko uzskata par būtisku pasākumu Regulas (EK) Nr. 1/2003 efektīvai īstenošanai.
- 1.2. Lai gan joprojām vērojamas atšķirības, ar brīvprātīgu saskaņošanu nodrošināta dažādu dalībvalstu sistēmu būtiska konverģence, kā atsauci izmantojot ES noteikumus.
- 1.3. Lietu sadales sistēmā (*case allocation*) saistībā ar Eiropas Konkurences tīklu (EKT) ir jānovērš dažādu dalībvalstu īstenoto pasākumu iespējamā dublēšanās.
- 1.4. EESK ierosina turpmāk apsvērt iespēju reglamentēt civiltiesību un administratīvo tiesību saturu ar regulas starpniecību.
- 1.5. Konkurences politikā ir jānodrošina vienlīdzīgas iespējas. EESK uzsver, ka valstu konkurences iestādēm (VKI) ir jāizmanto likumīgie līdzekļi un instrumenti slepeno karteļu apkarošanai, un īpaši norāda uz lielo kaitējumu, ko rada dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana.
- 1.6. Izmeklēšanā iesaistīto personu **pamattiesību** ievērošanai jābūt saderīgai ar LESD 101. un 102. panta pilnīgu piemērošanu.
- 1.7. EESK pauž bažas par nopietnu VKI **neatkarības un resursu** trūkumu, kas pašreiz konstatēts daudzās dalībvalstīs. Ir svarīgi, lai valstu konkurences iestādes būtu patiesām neatkarīgas no varas iestādēm un to augstākās amatpersonas būtu neatkarīgi eksperti ar atzītu pieredzi. Savukārt personālam jānodrošina stabilitāte un atbilstoša profesionālā apmācība.
- 1.8. Tā kā daudzos gadījumos ir grūti vai pat neiespējami atlīdzināt zaudējumus, ko rada pret konkurenci vērstas darbības, EESK iesaka izmantot VKI piešķirtās pilnvaras arī preventīvu pasākumu īstenošanā.
- 1.9. Komiteja jau ir norādījusi, ka **sankciju** apmēram “jābūt ar atturošu ietekmi un ka atkārtota pārkāpuma gadījumā sankcijām jābūt stingrākām”, un piekrīt, ka izpildes iestādes pilnvaras piemērot sankcijas ir konkurences politikas galvenais elements.
- 1.10. Var uzskatīt par pozitīvu Komisijas pieredzi, t. i., parasti piemērot **ieciētības** pasākumus, un ir svarīgi, lai VKI tos piemērotu vienādi, lai nodrošinātu reālas Eiropas konkurences tiesības. Tomēr iecietība nedrīkst būt par šķērslī, lai cietušās personas (tostarp patērētāji) ar kolektīvas rīcības palīdzību saņemtu kompensāciju par nodarīto kaitējumu.

- 1.11. Ņemot vērā VKI darbību starptautisko raksturu, tām ir jāīsteno **savstarpējā palīdzība**.
- 1.12. Transponējot šo direktīvu, **noilguma apturēšana** ir jāaskaņo ar dalībvalstu vispārējiem noteikumiem par noilgumu.
- 1.13. VKI ir jāpiespējam **pilnvaras iesaistīties tiesvedībā**, jo šādu pilnvaru trūkums ir šķērslis to efektīvai darbībai atsevišķās dalībvalstīs.
- 1.14. EESK uzsver, ka ir svarīgi, lai VKI varētu izmantot visa veida **pierādījumus** neatkarīgi no tā, kāds datu nesējs ir izmantots.
- 1.15. Tā kā lielākajai daļai sabiedrības konkurences noteikumi nav zināmi, ir jāīsteno informācijas kampaņas.

2. Komisijas priekšlikums

2.1. ES dalībvalstis ir galvenie Eiropas Komisijas partneri ES konkurences noteikumu piemērošanā. Kopš 2004. gada ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 dalībvalstu VKI ir tiesīgas piemērot ES konkurences noteikumus līdztekus Komisijai. Jau vairāk nekā desmit gadus Komisija un VKI, cieši sadarbojoties Eiropas Konkurences tīklā (EKT), piemēro ES konkurences noteikumus. Tieši tālab 2004. gadā izveidoja EKT.

2.2. Tas, ka ES konkurences noteikumus piemēro gan Komisija, gan VKI, ir būtisks elements atvērta, konkurētspējīga un inovatīva iekšējā tirgus izveidē, un tam ir būtiska nozīme, lai radītu izaugsmi un darbvietaš tādās svarīgās ekonomikas nozarēs kā enerģētika, telekomunikācijas, digitālais sektors un transporta nozare.

2.3. ES konkurences noteikumi ir viena no iekšējā tirgus pamatiezīmēm: ja konkurence ir traucēta, iekšējais tirgus nevar pilnībā izmantot savu potenciālu un radīt labvēlīgus apstākļus noturīgai ekonomikas izaugsmei. Lai izveidotu integrētāku un taisnīgāku iekšējo tirgu, ir svarīgi nodrošināt iekšējā tirgus noteikumu reālu piemērošanu, lai iedzīvotāji gūtu no tā labumu.

2.4. Tagad ES konkurences noteikumu piemērošana notiek tādā mērogā, kādu Komisija nekad nebūtu spējusi panākt viena pati. Komisija parasti izmeklē tādu konkurenci ierobežojošu praksi vai nolīgumus, kas ietekmē konkurenci trijās vai vairāk dalībvalstīs, vai ja šķiet lietderīgi radīt precedentu Eiropas mērogā. VKI parasti ir piemērotākās iestādes, lai rīkotos gadījumos, kad attiecīgajā teritorijā ir būtiski konkurences traucējumi, jo tās zina, kā darbojas tirgi attiecīgajā dalībvalstī, un šīs zināšanas ir ļoti vērtīgas, lai nodrošinātu konkurences noteikumu ievērošanu.

2.5. Vēl netiek pilnībā izmantots viss potenciāls, lai VKI efektīvāk piemērotu ES konkurences noteikumus. Regulā (EK) Nr. 1/2003 nav skatīti līdzekļi un instrumenti, ko VKI izmanto ES konkurences noteikumu piemērošanā, turklāt daudzām VKI nav visu vajadzīgo līdzekļu un instrumentu LESD 101. un 102. panta noteikumu efektīvai izpildei.

2.6. VKI rīcībā esošo instrumentu un garantiju trūkums un ierobežojumi nozīmē, ka pret uzņēmumiem, kas īsteno pret konkurenci vērstu praksi, uzsāktās procedūras rezultāti var būt ļoti atšķirīgi atkarībā no dalībvalstīm, kurās darbojas uzņēmumi: iespējams, ka LESD 101. vai 102. pantā noteikumus nemaz nepiemēro vai nepiemēro efektīvi, piemēram, tāpēc, ka nevar iegūt pierādījumus par konkurenci ierobežojošu praksi, vai arī tāpēc, ka uzņēmumi var izvairīties no pienākuma maksāt soda naudu. ES konkurences noteikumu nevienmērīga piemērošana kropļo konkurenci iekšējā tirgū un kaitē decentralizētai izpildes sistēmai, kas ieviesta ar Regulu (EK) Nr. 1/2003.

2.7. Tādēļ Komisija uzskata, ka nepieciešams tiesību akta priekšlikums, kuram ir divi stratēģiskie mērķi:

— ar juridisko pamatu – LESD 103. pantu paredzēts dot VKI iespēju efektīvāk piemērot ES konkurences principus, nodrošinot tam tām nepieciešamās neatkarības, resursu un pilnvaru garantijas,

— ar juridisko pamatu – LESD 114. Pantu paredzēts stiprināt iekšējo tirgu, novēršot valstu šķēršļus, kas liedz VKI efektīvi piemērot noteikumus un tādējādi novērst konkurences traucējumus un panākt noteikumu viendabīgāku piemērošanu patērētāju un uzņēmumu labā.

2.8. Ja VKI būtu reālas iespējas sniegt savstarpēju palīdzību, tiktu nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi un cieša sadarbība Eiropas Konkurences tīklā.

3. Vispārīgas piezīmes

3.1. EESK atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, ko uzskata par būtisku pasākumu Regulas (EK) Nr. 1/2003 efektīvai piemērošanai. Lai izveidotu Eiropas konkurences sistēmu, ir jānovērš šķēršļi un nepilnības, kas patlaban kavē LESD 101. un 102. panta pilnīgu piemērošanu dažās dalībvalstīs.

3.2. Pretēji izteiktajām bažām, ar Regulu (EK) Nr. 1/2003 noteiktā konkurences noteikumu decentralizēta piemērošana nav radījusi konkurences politikas īstenošanas pilnvaru sadrumstalotību. Lai gan joprojām vērojamas atšķirības, ar brīvprātīgu saskaņošanu nodrošināta dažādu dalībvalstu sistēmu būtiska konverģence, kā atsauci izmantojot ES noteikumus⁽¹⁾.

3.3. EESK uzsver, ka ES un dalībvalstu paralēlo pilnvaru dēļ dažos gadījumos būs jāpielāgo valsts tiesību akti un iestādes. Lietu sadales sistēmā (*case allocation*) saistībā ar EKT ir jānovērš dažādu dalībvalstu īstenoto pasākumu iespējamā dublēšanās.

3.4. Komisija uzskata, ka direktīva ir atbilstošs instruments, jo tajā ņem vērā “dalībvalstu tiesiskās tradīcijas un institucionālo specifiku”. Lai sasniegtu mērķi, t. i., lai VKI vienoti un saskaņoti piemērotu noteikumus, jo īpaši attiecībā uz sankciju sarakstu (V nodaļa) un atbrīvojumu no naudas soda vai tā samazināšanu (VI nodaļa), ir jānovērš pašreizējā lielā noteikumu daudzveidība. Tādēļ EESK ierosina turpmāk apsvērt iespēju reglamentēt civiltiesību un administratīvo tiesību saturu ar regulas starpniecību, saglabājot dalībvalstu pilnīgu autonomiju krimināltiesību jomā.

3.5. Konkurences politikā ir jānodrošina vienlīdzīgas iespējas. EESK norāda, ka ir svarīgi, lai valstu konkurences iestādes izmantotu likumīgos līdzekļus un instrumentus slepeno kartēļu apkaršanai (tie definēti priekšlikuma 2. panta 9. punktā), un uzsver arī lielo kaitējumu, ko dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana (to galvenokārt izmanto lieli uzņēmumi vai to apvienības) rada citiem uzņēmumiem (īpaši MVU), patērētājiem un lietotājiem.

3.6. Tā kā lielākajai daļai sabiedrības nav zināmi konkurences noteikumi, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja rīkot informācijas kampaņas.

4. Īpašas piezīmes

4.1. Pamattiesības

4.1.1. Komisijas priekšlikumā minēti ES tiesību galvenie principi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta⁽²⁾, un šī garantija ietver tiesību ievērošanu saistībā ar darījumdarbības aizstāvību, darījumdarbības brīvību, īpašumu, labu pārvaldību un efektīvu tiesību aizsardzību (hartas 16., 17., 41. un 47. pants).

4.1.2. EESK atgādina: lai atzītu plašās pilnvaras, kas VKI vajadzīgas to funkciju izpildei, ir jānodrošina izmeklēšanā iesaistīto personu tiesību aizsardzība un garantijas, turklāt tām jāatbilst LESD 101. un 102. panta pilnīgai piemērošanai. VKI un attiecīgā gadījumā valstu tiesām jānodrošina šo garantiju piemērošana. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru nevainīguma prezumpcija ir viens no galvenajiem Savienības tiesību principiem (hartas 48. panta 1. punkts), kas dalībvalstīm jāievēro konkurences tiesību piemērošanā⁽³⁾. Savukārt Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir apstiprinājusi Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta piemērošanu (tiesības uz taisnīgu tiesu)⁽⁴⁾ un ir paudusi viedokli par Komisijas leģitimitāti⁽⁵⁾ un principu “*non bis in idem*”⁽⁶⁾ ar konkurenci saistītās procedūrās.

⁽¹⁾ “An Academic View on the Role and Powers of National Competition Authorities”, Eiropas Parlaments, 2016. gads.

⁽²⁾ Spriedums lietā C-292/97 *Karlsson* un citi, 37. punkts.

⁽³⁾ Spriedumi šādās lietās: *Eturas* (C-74/14), 38. punkts, *E.ON Energie*/Komisija (C 89/11 P), 72. punkts un *VEBIC* (C 439/08), 63. punkts.

⁽⁴⁾ Lieta *Menarini Diagnostics S.R.L./Italia*.

⁽⁵⁾ C-12/03 P Komisija/*Tetra Laval* (2005).

⁽⁶⁾ Lieta *Menarini Diagnostics S.R.L./Italia*.

4.2. Neatkarība un resursi

4.2.1. Neatkarības garantija ietver pilnvaru īstenošanu "objektīvi un noteikumu efektīvas un vienotas izpildes interesēs" (4. panta 1. punkts).

4.2.2. Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, ka VKI lēmējstruktūru personāls un locekļi savus pienākumus veic (4. panta 2. punkts)

- neatkarīgi no politiskās un cita veida ārējās ietekmes,
- nelūdzot un nepieņemot ne valstu valdību, ne citu publisko vai privāto subjektu norādījumus,
- atturoties no jebkādam darbībām, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem,
- turklāt:
 - tos var atstādināt tikai tad, ja viņi vairs neatbilst attiecīgo pienākumu pildīšanas nosacījumiem vai ir izdarījuši smagu valsts tiesību pārkāpumu,
 - valsts tiesībās būtu iepriekš jānosaka noteikumi par atstādināšanas iemesliem,
 - tos nedrīkst atstādināt tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar pienākumu izpildi un pilnvaru īstenošanu.

4.2.3. EESK pauž bažas par nopietniem trūkumiem šajā jomā, kas, kā norāda Komisija, pašreiz konstatēti daudzās dalībvalstīs. Lai VKI varētu pildīt savas funkcijas, ir vajadzīgi atbilstoši cilvēkresursi, finanšu resursi un tehniskie resursi (5. pants). Lai nodrošinātu neatkarību, valsts struktūrā ir vajadzīga būtiska autonomija⁽⁷⁾, kas neizslēdz

- tiesas uzraudzību,
- informācijas sniegšanu parlamentam,
- periodiskus darbības pārskatus,
- budžeta piešķirumu pārraudzību.

4.2.4. EESK uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt faktisku VKI neatkarību no varas iestādēm. Šajā nolūkā VKI augstām amatpersonām ir jābūt neatkarīgiem ekspertiem ar atzītu pieredzi. Savukārt darbiniekiem jānodrošina stabilitāte un atbilstoša profesionālā apmācība.

4.3. Pilnvaras

4.3.1. VKI jāpiešķir šādas pilnvaras (6.–11. pants):

- **uzņēmuma telpu inspekcija bez iepriekšēja paziņojuma, ar vai bez tiesas iestādes atļaujas atkarībā no dalībvalsts likumdošanas:** tas ietver vismaz tiesības iekļūt uzņēmumu "telpās, zemes īpašumos un transportlīdzekļos", izskatīt grāmatvedības un citus dokumentus, "jebkādā formā" izgatavot vai iegūt kopijas, "aizzīmogat jebkuras uzņēmuma telpas un grāmatvedības vai citus dokumentus" un prasīt paskaidrojumus. Ja uzņēmums neļauj veikt administratīvu vai tiesisku inspekciju, "valstu konkurences iestādes var piesaistīt nepieciešamo policijas vai līdzvērtīgas tiesībsardzības iestādes palīdzību", un minēto palīdzību "var piesaistīt arī piesardzības nolūkā",
- **citu telpu inspekcija bez iepriekšēja paziņojuma un ar tiesas atļauju:** to veic, ja ir "pamatotas aizdomas" par tādiem elementiem, kas varētu būt noderīgi LESD 101. vai 102. panta smaga pārkāpuma pierādīšanai,
- **informācijas pieprasījumi,**
- **konstatēta pārkāpuma izbeigšanas pieprasījums,**

⁽⁷⁾ "Independence and accountability of competition authorities", UNCTAD, 2008. gads.

— **pagaidu noregulējuma pasākumu piemērošana:** tos piemēro tajos gadījumos, kas ir steidzami, jo pastāv risks nodarīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu konkurencei. Pasākumu īsteno konkrētā termiņā, kuru iespējams pagarināt,

— **Noteikt, ka uzņēmumu saistības ir obligātas**

4.3.2. Tā kā daudzos gadījumos ir grūti vai pat neiespējami atlīdzināt zaudējumus, ko rada pret konkurenci vērstas darbības, EESK iesaka izmantot VKI piešķirtās pilnvaras arī preventīvu pasākumu īstenošanā.

4.4. **Par pārkāpumiem uzliktie naudas sodi un periodiski soda maksājumi**

4.4.1. “Efektīvi, samērīgi un atturoši” **naudas sodi** tiek uzlikti tīšas vai nolaidīgas rīcības gadījumos: atteikšanās pakļauties pārbaudei, bojātas plombas, nepatiesas vai maldinošas atbildes, nepatiesa informācija vai pagaidu noregulējuma pasākumu neievērošana. **Periodiskos soda maksājumus** piemēro bezdarbības gadījumos, piemēram, ja uzņēmums atsakās pakļauties pārbaudei (12. un 15. pants).

4.4.2. Saskaņā ar represīvo tiesību ierasto kritēriju dalībvalstis, nosakot naudas soda apmēru, “ņem vērā gan pārkāpuma smagumu, gan tā ilgumu”, un naudas sodu maksimālais apmērs “netiek noteikts mazāks kā 10 % no uzņēmuma vai apvienības kopējā vispasaules apgrozījuma saimnieciskajā gadā pirms lēmuma pieņemšanas” (13. panta 1. punkts un 14. pants). Uzņēmumu apvienību gadījumā ir paredzēti dažādi risinājumi, lai noteiktu, kurš ir atbildīgs par soda naudas maksājumiem (13. panta 2. punkts).

4.4.3. Jāuzsver, ka solidāras atbildības piemērošana saistībā ar naudas sodu maksāšanu visiem uzņēmumu apvienības vai grupas dalībniekiem (13. panta 2. punkts) novērš nepilnības pašreizējos tiesību aktos⁽⁸⁾.

4.4.4. Priekšlikuma darbības joma aptver tikai uzņēmumus, kuriem var piemērot administratīvu sodu. Rīcība, kas uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu, ir dalībvalstu kompetencē. Eiropas Savienības Tiesa jau ir paudusi viedokli par administratīvo un kriminālsodu saderību⁽⁹⁾.

4.4.5. Komiteja jau ir norādījusi, ka sankciju apmēram “jābūt ar atturošu ietekmi un ka atkārtota pārkāpuma gadījumā sankcijām jābūt stingrākām”⁽¹⁰⁾, un piekrīt, ka izpildes iestādes pilnvaras piemērot sankcijas ir konkurences politikas galvenais elements. Turklāt Komiteja pauž bažas, ka tiesību aktu un VKI struktūru lielo atšķirību dēļ konkurences tiesības pašreiz netiek pilnībā piemērotas.

4.5. **Atbrīvojums no naudas soda vai naudas soda samazināšana (iecieta)**

4.5.1. Dalībvalstīm piešķir pilnvaras noteikt iemeslus un procedūras atbrīvošanai no naudas soda vai tā samazināšanai, taču tas jāveic tādas sistēmas ietvaros, kura ir detalizēti noteikta un ietver

— prasības atbrīvojumam (16. pants) un samazināšanai (17. pants),

— šādu pasākumu piemērošanas nosacījumus (18. pants),

— pieteikumu veidlapas (19. pants),

— atzīmi attiecībā uz oficiālo pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda (20. pants),

— kopsavilkuma pieteikumus, ja tos iesniedz vienlaikus Komisijai un VKI (21. pants),

— garantijas tiem, kas iesniedz pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda (22. pants).

⁽⁸⁾ Spriedums lietā C-97/08 P *Akzo Nobel NV*/Komisija, 45. un 77. punkts.

⁽⁹⁾ 2013. gada 26. februāra spriedums lietā C-617/10 *Åkerberg Fransson*.

⁽¹⁰⁾ Atzinums par tematu “2014. gada ziņojums par konkurences politiku” (OV C 71, 24.2.2016., 33. lpp.).

4.5.2. Priekšlikumu pamato tas, ka slepeno karteļu atklāšanas nolūkā ir svarīgi novērst valstu tiesību aktu un to faktiskās piemērošanas lielās atšķirības, jo tās rada juridisku nenoteiktību, vājina motivāciju ievērot noteikumus un padara ES konkurences politiku neefektīvu. Komiteja uzskata, ka dalībvalstis neīsteno EKT paraugprogrammu ⁽¹¹⁾, kuras pamataspekti ir iekļauti jaunajā regulējumā.

4.5.3. EESK uzskata, ka ir svarīgi, lai VKI vienoti piemērotu iecietības pasākumus, tādējādi nodrošinot reālas Eiropas konkurences tiesības, un ka par pozitīvu uzskatāma Komisijas pieredze, t. i., parasti piemērot šāda veida pasākumus ⁽¹²⁾. Tomēr iecietība nedrīkst būt šķērslis, lai cietušās personas (tostarp patērētāji) ar kolektīvas rīcības starpniecību saņemtu kompensāciju par nodarīto kaitējumu.

4.6. Savstarpēja palīdzība

4.6.1. VKI sadarbība saistībā ar šajā priekšlikumā piešķirtajām jaunajām pilnvarām ietver savstarpēju atbalstu un palīdzību pārbaudes procedūrās (23. pants), un tāpēc dalībvalstīm jāgarantē sākotnējo iebildumu paziņošana (24. pants) un jāievēro lēmumu izpildes pieprasījumi (25. pants). Ir definētas pilnvaras strīdu gadījumā (26. pants).

4.6.2. EESK uzskata, ka šīs saistības ir jāizpilda, ņemot vērā konkurences politikas starptautisko raksturu.

4.7. Noilguma termiņu apturēšana attiecībā uz sodu uzlikšanu

4.7.1. Komisijas priekšlikumā paredzēti divi konkrēti gadījumi šo termiņu apturēšanai: "kamēr attiecībā uz pārkāpumu saistībā ar to pašu nolīgumu, apvienības lēmumu vai saskaņoto darbību ilgst procedūra citu dalībvalstu konkurences iestādēs vai Komisijā" (27. panta 1. punkts) un ja norisinās tiesvedība (27. panta 2. punkts).

4.7.2. EESK norāda, ka saistībā ar direktīvas transponēšanu jāskata jautājums par iespējamām pretrunām ar tiesību sistēmām, kurās paredzēta arī noilguma termiņa apturēšana gadījumos, kad ir uzsākta tiesvedība.

4.8. VKI pilnvaras iesaistīties tiesvedībā

4.8.1. Saskaņā ar priekšlikumu VKI ir tiesīgas iesaistīties tiesvedībā, lai tiešā veidā celtu prasību tiesā, un pilnībā tiesīga attiecīgajā tiesvedībā piedalīties prokurora vai atbildētāja statusā un baudīt tādas tiesības, kādas ir šīs tiesvedības pusēm (28. pants).

4.8.2. EESK uzskata, ka pašreiz šādu pilnvaru trūkums apgrūtina VKI darbību atsevišķās dalībvalstīs ⁽¹³⁾, tāpēc tās ir jānosaka, lai VKI izpildītu ES konkurences politikā noteiktās prasības.

4.9. Pierādījumu pieņemamība valstu konkurences iestādēs ⁽¹⁴⁾

4.9.1. EESK uzsver, ka ir svarīgi, lai VKI varētu pieņemt kā pierādījumus "dokumentus, mutiskus paziņojumus, ierakstus un visus citus informāciju saturošus priekšmetus neatkarīgi no attiecīgā datu nesēja veida" (30. pants).

Briselē, 2017. gada 5. jūlijā

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Georges DASSIS

⁽¹¹⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos (OV C 298, 8.12.2006., 17. lpp.).

⁽¹²⁾ Skatīt "Cartel leniency in EU: overview", Thompson Reuters. Komisijas piemērotu samazinājumu un atbrīvojumu gadījumi: Riberebro 50 % (OV C 298, 8.12.2006., 17. lpp.); Hitachi 30 % u. c.; Philipps, atbrīvojums; Hitachi 50 %; Schenker u. c. 55 %-40 %; DHL, imunitāte (C-428/14, DHL/AGCM); Eberspächer 45 % un Webasto, imunitāte.

⁽¹³⁾ Vācijas VKI ("Bundeskartellami") savā atbildē uz Komisijas aptauju šo trūkumu norādīja kā vienu no iemesliem, kas nopietni traucē sistēmas darbību.

⁽¹⁴⁾ Informācijas izmantošanas ierobežojumi (29. pants) Komisija paziņo par šā panta redakcijas iespējamo pārskatīšanu.